

dette Laan, nemlig som rentefrit Laan, imødekømmes, vil Uddragelsen af det i Løbet af 50 Aar beløbe sig til 330 Kr. aarlig; dertil kommer saa vistnok den samme Sum til Vedligeholdelse som ved min tidligere Opstilling, nemlig 175 Kr. aarlig. Dette svarer til en Udgift af 4 Kr. pr. Ed. Hartorn. Jeg skanner ikke rettere, end at her ere saadanne Omstændigheder til Stede, at der, om der end ikke er et absolut Retstrav at imødekomme, saa dog i alt Fald er et meget stærkt Billighedshensyn at tage. Det forekommer mig for Resten, at de Oplysninger, som det ærede Medlem fra Bornholm for lidt siden gav med Hensyn til Danstøbe 2.—22.—64, tyde paa, at der i Grunden er mere end Billighedshensyn, at der næsten ogsaa er noget af et Retstrav til Stede, saaledes at Staten har Forpligtelse over for denne Befolkning, i alt Fald saaledes som Sagen her foreligger. Saadanne ere Forholdene derovre, og det er aldeles utvivlsomt, at enhver, som vil sammenholde de Tal, jeg har tilladt mig at meddele, med hinanden og betænke de Udgifter, der ville komme til at hvile paa Hartornet derovre, vil forstaa, at dette Paabud er en saa trykkende Byrde, at det sikkert nok vil vække Medfølelse saa at sige i alle Hjærter over for dem, som det bliver paalagt. Jeg har jo ikke noget stærkt Haab om at saa denne Genstilling taget i Betragtning, særlig da det højtærede Udvalg har undladt at gøre Indstilling angaaende dette Andragende. Paa den anden Side har jeg ment, at naar jeg drog denne Sag frem her med de Oplysninger, jeg har haft til min Raadighed, saa kunde det maasse bevirke i alt Fald det, at selv om Sagen ikke kan finde en heldig Afgørelse i Aar, saa kunde man maasse dog, ved at Sagen er bleven berørt, have Udbygget til at naa noget mere ved en senere Beslutning, og jeg skal derfor forbeholde mig efter at have hørt de forskellige Udtalelser at tage mit Forslag tilbage. Hermed være saa Sagen i sig selv anbefalet saavel til den højtærede Minister som til Finansudvalget i en kommende Tid og til det høje Ting. Jeg tror, at der er et meget stort Billighedstrav til Stede her og maasse ogsaa et Retstrav. I hvert Fald mener jeg, at der paa en eller anden Maade bør gives dem Hjælp til at opfylde det, der er paabudt dem fra Myndighederne med Hensyn til at bygge en ny Kirke. Dermed skal jeg anbefale Sagen paa det bedste.

N. J. Jensen: Det er om Forslaget uden for Betænkningen under Nr. 1 om et Andragende fra No Kirkeinspektion, jeg vil

siige et Par Ord. Det vil maasse erindres, at jeg omtalte denne Sag ved Finanslovens 1ste Behandling, og derfor skal jeg ikke gaa i Einzelheder angaaende denne Sag, saa meget mindre som det jo i saa Fald skulde være for at paavirke det høje Ting til en gunstigere Stilling til den Sag; men ved at se mig omkring i Salen ser jeg, at et saadant Forsøg vilde være forgæves. Det er for saa vidt altfaa heldigt, at de Ord, jeg har at siige yderligere i denne Sag, skulle være henvendte til den højtærede Minister. Jeg tror nemlig, at No Menighed i denne Sag er i meget høj Grad bleven forurettet. Der er jo paalagt Menigheden en saa betydelig Byrde, forekommer det mig, at Kirkebestyrelsen fra Begyndelsen af ved at tage alle Forhold i Betragtning, maatte have bævet tilbage for at paalægge Menigheden en saa uhyre stor Byrde. En Udgift paa 40,000 Kr. for en lille Menighed paa 7—800 Mennesker maa siges at være noget ganske overordenligt, og det forekommer mig, at Kirkebestyrelsen har en Pligt til i Hensyn til Kirkeskysloven af 19de Februar 1861, § 1, ved saadanne Forhold at tage saa vidt muligt Hensyn til Menighedens økonomiske Stilling; og det Hensyn tror jeg paa ingen Maade er taget i dette Tilfælde. Jeg vil ikke benægte Muligheden af, at Kirkeetaarnet den Gang ikke kunde staa, og at det var nødvendigt at foretage noget i den Anledning, skønt jeg fra anden Side kendte den Hidstighed, hvormed Kirkeskysn have udsat paa Kirkeetaarne; og hvis man eventuelt har villet have et Overhyn for rigtig at skønne, hvor daarlige Forholdene i Kirkeligheden vare, ved jeg, at de samtidig med at de udsætte noget paa Kirken til Nedbrydelse, bestemte, at der ikke maa foretages noget til Udbedring af disse Kirker, ikke foretages Rudsninger osv.; og saa er det klart, at naar en saadan Kirke staa i 2—3—4 Aar, og der ikke bliver gjort det allermindste ved den, skulle nok alle Kæmper og Svagheder og Skrøbeligheder i Bygningen give sig til Kende; og det er da grundet Anledning til, at Synet finder, at her skal gøres noget. Her i dette Tilfælde i No var der gamle Mennesker, som stod frem for Synet og bevidnede, at Kirken saalangt tilbage, som de kunde huske, havde set ud lige saadan, som den gjorde nu. Nu vil jeg erkende, at det jo ikke er godt for Bøgsfolk at afgive et Støn derom; og derfor skal jeg ikke gaa dybere ind paa det; jeg vil gaa ud fra, at Kirkesynet i den Henseende ikke har forset sig paa Østen til at bygge, men at det har været nødvendigt. Men naar der saa er Tale om at bygge en Kirke, mener jeg, at Kirkesynet